ДРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЯКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 119 (1874) | В. Търново, четвъртък 3 октомври 1963 г. | Цена 2 стотинки

ОКР. БИБЛИОТЕКА гр. ТЪРНОВО Деп

УСПЕХ НА МАШИНОСТРОИТЕЛИТЕ

Работническият колектив на ДМЗ „Червена звезда" — гара Дебелец постигна голяма трудова победа. Планът за общата промишлена продукция на завода за деветмесечието е преизпълнен с 3.2 на сто, а производителността на труда се е увеличила с 3.24 на сто над заплануваната.

Машиностроителите са произвели надпланова продукция за 143 000 лева и са реализирали 15 000 лева печалба в повече. Сега те мобилизират силите, за да изпълнят повелята на Партията — до края на годината да се произведе колкото се може повече промишлена продукция и да се увеличат натрупванията за социалистическото стопанство.

ГОДИШНИЯТ ПЛАН ИЗПЪЛНЕН

Колективът на Консервната фабрика в с. Килифарево изпълни годишния си план и вече произведе 100 тона консерви и компоти над плана. До края на месеца на народното стопанство ще бъде предадена в повече още 200 тона продукция.

Първенец в съревнованието е смяната на Невянка Токмакчиева, която е произвела 70 тона консерви и компоти повече от другата смяна и редовно изпълнява нормите си 120 на сто.

В Килифарево превалят

Минете ли сега през района на ТКЗС „Тр. Саралиев" — с. Килифарево, ще видите, че грижливата ръка на кооператорите е прибрала почти всичко от полето. До 1 октомври оставаха да се берат 620 декара с царевица в землището на с. Дебелец и тук-там да се изреже царевичака. Намаляват и площите, засети с фуражна царевица, с която ще се изпълни планът за силажа — 6000 тона. Толкова силаж и фураж, колкото прибраха тази година, кооператорите никога не са оигурявали. Прибрани са и тютюнът, слънчогледът...

За дозавършване с прибирането на културите тук всеки ден на работа излизат към 1500 души. Сега те привършват силажирането, берат грозде, режат и возят царевичак.

С право може да се каже, че в стопанството напрежението превали. И резултатите не са лоши. 110 на сто е изпълнението на плана за пшеницата, 106 — за ечемика. Ще се преизпълни и планът за царевицата. А от пепиниерството в кооперативната каса през ноември се очакват да влязат над 600 000 лева. Хубав плод имаха и лозята. От тях също нямаше да е лош дохода, ако не бе минала градушка. Тя увреди не малко и на тютюна, от който се отбраха едва 10 600 низи.

Сега вече цялото внимание на ръководството се насочва към сеитбата. От няколко дена и тук сеят като до 1 октомври са засети 570 декара с пшеница, ечемик, ръж. Тази есен кооперативът има да засее 19 600 декара есенници, за които вече са под. Към тях девет машини всеки ден готвени 12 700 декара площите им вървят други пет трактора — тия на сеячите. Пло прибират нови плещи, а по пещите грижливо се изораят и се наторяват с по 15 кг суперфосфат.

Ил. ПЕТРОВ

ВСИЧКИ СИЛИ НА ГРОЗДОБЕР И СЕИТБА!

НЕОТЛОЖНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРЕДСЕИТБЕНАТА ОРАН

С КАКВИ МАШИНИ И НА КАКВА ДЪЛБОЧИНА

ТКЗС „Бачо Киро" в с. Бяла черква е едно от стопанствата в окръга, което получи сравнително добри добиви от есенниците. Това лято то прибра по 191 кг пшеница средно от декар, а някои бригади получиха по 230 кг.

Тази есен кооперативът трябва да засее 14 600 декара пшеница и ечемик. Кооператорите си поставят задача от всеки декар да добият не по-малко от 200 килограма — задача напълно реална за условията на стопанството. Сега усилията са насочени към по-бързото освобождаване на площите и подготовката за сеитбата. От 2—3 дни всички трактори орат, но в процеса на работата се допускат съществени слабости, които дават повод да се спрем на някои основни моменти от предсеитбената подготовка на почвата.

ПРИ ПРОМЕНЕНИ УСЛОВИЯ

Доскоро земята беше спечена силно и при обработката почти навсякъде се къртеше на едри буци, които трябва да се разбиват с люцилници. Но много скоро условията се промениха. Падналият преди два-три дни дъжд навлажни земята на около 18—20 см — дълбочина, напълно достатъчна за нормална работа на различните селскостопански оръдия.

Специалистите и ръководителите в Бяла черква са постъпили правилно като са насочили всички трактори към подготовката на площите и временно са преустановили сеитбата. Така трябва да направят във всички стопанства, където е паднал дъжд, за да се използува създаденият благоприятен момент. С избързването с оранта от една страна ще се подобри качеството на обработката на почвата, а от друга страна ще се спре интензивното изпарение и влагата ще се съхрани в по-дълбоките слоеве на почвата. По този начин се създават благоприятни условия за качествена сеитба. Ето защо е необходимо работата да се преустрои така, че всяка налична техника да се използува за образцова подготовка на почвата.

Погрешно е да се мисли, че след навлажняване на почвата на около 20 см дълбочина, пред сеитбената обработка трябва да се увеличи на 18—20 см, както това правят не само в Бяла черква, но и на много други места. Опитът в научно-изследователските институти и наблюденията в практиката показват, че при такова удълбочаване непосредствено преди сеитбата добивите силно се понижават. При благоприятна влажност на почвата, каквато имаме сега, най-добър ефект се получава при предсеитбена оран на 10—15 см. Ако се оре на по-голяма дълбочина, както това се вижда в някои блокове, почвата се кърти на буци, около царевичните корени остават големи туфи и се създават затруднения за нормална сеитба, значителен процент от семената остават незаровени, поради което посевът ще бъде рядък. Освен това, известно е, че семената на пшеницата изискват твърдо легло и малка дълбочина на заравяне — 4—6 см. При дълбока и не улегнала оран това важно изискване не може да се спазва и ще доведе до лоши последствия и за развитието на посева — неравномерно никнене и братене, не добро вкореняване и др. Една такава обработка не създава условия за подготовката на площите за напояване по лехи и бразди, които начини трябва да намерят най-широко разпространение в практиката. Затова дълбочината на оранта в никакъв случай не бива да надминава 15 сантиметра.

Най-правилно е при оранта да се използуват многокорпусни плугове с 5 и 7 плужни тела, които имат голяма производителност и могат да орат на необходимата дълбочина, а така също и дисковите плугове, които дават добра работа. Разбира се, в подготовката на почвата ще вземат участие по необходимост тежки трактори с 4—5 корпусни плугове и голям захват. Но те трябва да се използуват в по-чисти и рохкави почви под непосредствен контрол на специалистите. На някои съвсем чисти блокове не е изключено да се използуват и дискови брани, които също могат да разрохкват почвата на подходяща дълбочина и да гарантират добри легла за семената.

ЗА ИЗОРАНИТЕ ПЛЕЩИ ПРЕДИ ДЪЖДА

Падналите валежи създават условия да се поправят допуснатите грешки в предсеитбената обработка на почвата след ранните предшественици. Сега буците са се размекнали и могат лесно да се разтрошат. Ето защо е необходимо да се вземат бързи мерки за най-пълно използуване на люцилниците и тежките стабилни брани за разрохкване на почвата. Ако се закъснее само с няколко дни, както тенденция има, буците отново ще се втвърдят и положението с нищо не може да се поправи. Затова на това мероприятие трябва да се даде предимство даже пред оранта! Оние блокове, на които е извършена качествена предсеитбена обработка, сега трябва да се дисковат или култивират. Така почвата ще се изравни, ще се унищожат плевелите и ще се създадат добри условия за сеитба.

Грешките, които се забелязват в предсеитбената обработка, не биха допускани, ако на трактористите се окаже помощ още при започване на работата и се упражнява системен контрол за качеството на оранта. Това трябва да бъде основна задача на всички специалисти, бригадири и ръководители на ТКЗС.

Н. ПЕТКОВ

научен сътрудник в Комплексната опитна станция в Павликени

П. ДИМИТРОВА

ВРЕМЕ ЗА ГУБЕНЕ НЯМА

Настъпиха усилени дни за работа на полето. Сега е времето, когато се решава въпросът за изпълнението на производствено-финансовия план на ТКЗС. Успеем ли да приберем всичкия плод, който земята е родила, ние решаваме успешно тази задача. Затова усилията на всички кооператори и механизатори от ТКЗС „Г. Димитров" — Карисен са насочени към тази цел.

Ежедневно по кооперативните блокове излизат на работа над 1500 кооператори. А вече цяла седмица в помощ на стопанството работят 650 пионери от трите основни училища в района. Те помагат на своите родители в прибирането на памука, царевицата, картофите и др. Само пионерите от основното училище в Карисен за 6 дни са набрали над 13 тона памук.

Кооператорите от Карисен по план трябва да предадат на държавата 500 тона грозде за износ, към 1 октомври те преизпълниха този план с 64 тона. Най-много грозде са предали бригадите на Веселин Раянов и Апостол Вачков от Карисен. Планът за памука вече е преизпълнен с над 10 тона, а беритбата му продължава. Най-много памук — 28 т е набрала бригадата на Никифор Манолов от с. Сломер. Изведено е и 4662 тона захарно цвекло. Набрани са 88.284 низи ориенталски тютюн. На първо място в изпълнението на тази задача е бригадата на Любен Иванов от с. Сломер.

Освен към прибирането на пролетниците, вниманието на кооператорите е насочено към бързото освобождаване на площите и срочното и качествено извършване на есенната сеитба. Досега в стопанството са засети 1100 декара пшеница. Сеитбата е извършена само с висококачествени семена. На 2684 декара площ е направена дълбока оран, продълбочени са и 7110 декара за сеитба.

Филип АТАНАСОВ

от Обществената редакция на в. „Борба" в с. Карисен

Добра организация

Немалко е трудовото напрежение в Долнолипнишкия кооператив. Слънчогледът от 2000 декара е вече прибран. Изведено е и захарното цвекло. Прибран е 142 тона тютюн. Сега кооператорите берат царевицата, памука и гроздето. Най-много памук е набрала първа бригада — 32 тона. Между дългите редове на лозята от ранна утрин до късна вечер снове хора. Те вече предадоха 12 тона грозде за износ над плана. Не стихва и работата край силажните ями, въпреки да е изпълнен планът за силажа.

Управителният съвет на стопанството навреме взе мерки и създаде добра организация на труда. Преди да беше узряла царевицата, преди да беше започнал гроздоберът, тук се отделиха достатъчно хора за онези полски работи, които поглъщат много ръчен труд. Това понамали сега напрежението.

Добре се погрижиха и механизаторите, които изпълниха плана за дълбоката оран още на 5 септември. Сега те усилено се подготвят за сеитбата.

Петър Генков

И днес на предна линия

Гражданите от **Велико Търново** отдадоха заслуженото уважение и почит към делото на безсмъртния поет и гражданин Христо Смирненски. По случай 65 години от рождението на поета във вторник в Профсъюзния дом се състоя тържествено събрание.

Пламенен доклад за живота и творчеството на певеца на социалистическата революция у нас прочете доцент Пеню Русев — зам. ректор на Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий". „Делото на поета, — заяви другарят Русев, — става знаме в борбата на народа против капитализма и фашизма. Поезията му се превръща в могъщо оръжие. Тя призовава на борба, възпламенява, ентусиазира, насочва и възпитава. И днес възторжените стихове на Смирненски, — заключи докладчикът, — пак са на предната фронтова линия, пак са в центъра на битките, които народът води".

Най-добрите изпълнители на стихове на Смирненски, участвували в оранизирания от Градския комитет на ДКМС рецитал, рецитираха стихове.

Прожектиран бе документален филм за творческия път на поета.

* * *

Тържествено събрание се състоя на 30 септември и в **Горна Оряховица**. За огнените стихове на поета говори учителят Емил Попов.

Участници в драматичната школа при образцовото народно читалище „Напредък" рецитираха стихове на Смирненски.

Ив. Джипов

Въпроси

Бихме помолили другарите от ж. п. гара **Павликени**, а може и от **ж. п управление — Г. Оряховица** да отговорят на следните въпроси:

На какво възлиза загубата от задържането на 20 камиона с две ремаркета и други превозни средства от двете страни на прелеза при „Винпром" — Павликени в продължение на 40 минути на 1 октомври между 16 и 17 часа и особено сега, когато всяко превозно средство е така нужно?

Не може ли при продължителна маневра в района на гарата на интервали най-много от 10 минути прелезът да се отваря, за да преминават насъбралите се превозни средства?

Чакаме отговор!

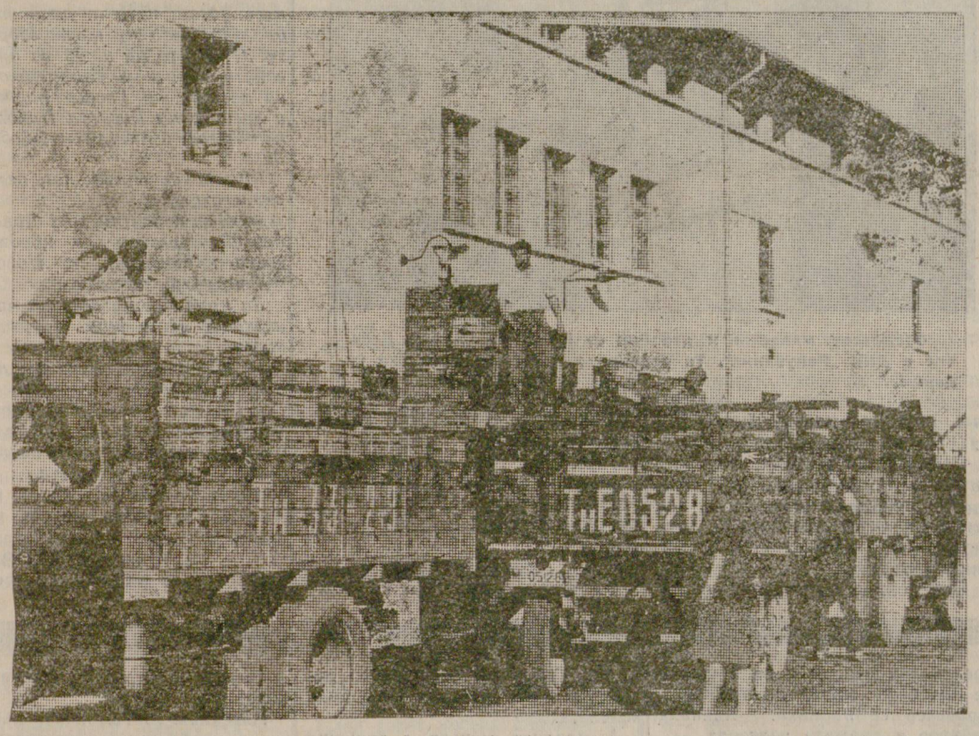

Добра организация в беритбата на гроздето е създадена в ТКЗС в с. Долна Липница. Набраното за преработка грозде се извозва своевременно и разтоварва във „Винпром" — Павликени.

Ив. Воденичаров

* * *

Гроздоберът изостава

В тревога е колективът на „Винпром" — Павликени. И как да не е в тревога, когато от заплануваните да постъпят през тоя сезон 17 420 тона грозде до 30 септември включително са постъпили 1576 тона? Даже няма и 10 на сто от плана:

При график 650 тона дневно до 28 септември са постъпвали под 150 тона, а на 29 и 30 септември (по време и след дъжда) по 288 тона. С тоя темп доникъде не може да се стигне.

А гроздето е много хубаво: 21—22 до 24 градуса захарност! Ако не се използува хубавото време, след като паднат дъждове, качеството ще се влоши, ще се влошат и условията да се произведе висококачествено вино, което да слави Родината и В. Търновския край по света.

А много ръководители на стопанства изчакват с гроздобера за преработка. Наистина сега е усилено време — има много задачи за изпълнение, но нима ще се допусне провал на гроздовата реколта?

Изостават всички стопанства в района на „Винпром" — Павликени, но най-особено изостават в изоставането на ТКЗС в Павликени, Върбовка, Дъскот, Бяла черква, Михалци. . . В Михалци и Дъскот не са започнали беритбата на виненото грозде. Вярно е, че там, специално в Михалци, имат успех в износа на грозде, но е вярно и това, че с беритбата на виненото грозде повече не бива да се изчаква. Нужно е да се намери възможност за едновременна беритба на грозде за износ и за преработка.

Не малко значение има и добрият подбор на гроздето. В това отношение служат за пример лозарите от с. Сломер, които са предали досега най-много грозде — 234 тона от най-добро качество, подбрано и с най-висок градус — 24. А техните съседи от с. Батак (и двете села от Карисенското стопанство) предават грозде с най-лош подбор.

Колективът на „Винпром" е готов да приеме гроздовата реколта, която тегне по лозята в района. Но масовият гроздобер не бива повече да се отлага и гроздето да се излага на вредното влияние на дъждовете, които няма да закъснеят!

Хр. КОНСУЛОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи в проценти към 1 октомври 1963 година

ТКЗС	Предсеитбена оран	Силажиране	Обрана царевица
1. Стражица	92.6	98 8	85.2
2. Кесарево	90	68	100
3. Обединение	82.6	78.5	76.3
4. Дъскот	80.9	100	73.5
5. Беброво	73.3	80	100
6. Килифарево	73.1	86.6	90.5
7. Джулюница	73	101.4	85.6
8. Ресен	66	93	44.3
9. П. Сеновец	64.6	93.6	46.6
10. Лясковец	64.6	100	55.9
11. Морава	60.7	102 2	100
12. Балван	58.7	76.8	80.4
13. В. Търново	57.5	62.5	77.6
14. Бяла черква	55.7	100	57.6
15 Алеково	57.4	64.8	60 4
16. Карисен	53.6	95.8	72.3
17. Върбовка	52.4	86.5	69.1
18. Сухиндол	52.4	85.7	100
19. Камен	52.3	109.3	58
20. Асеново	51.3	88.3	97.4
21. Златарица	51.1	63.6	67
22. Д. Липница	50.8	100	73.5
23. Церова кория	50.7	74.2	71.9
24. Г. Студена	50.2	75.8	80.4
25. Страхилово	47.9	100	39.1
26. Самоводене	47	83.4	76.4
27 Драгомирово	45.4	72	89.9
28. Драганово	45.3	78 3	61.7
29. Д. Оряховица	45	85.4	57.4
30 Павликени	44.5	84.4	56.3
31. Овча могила	44.5	75	87
32. Ореш	44.2	63 7	90
33. Поликранище	42 8	100	59.4
34. П. Тръмбеш	39.3	68.7	37.5
35. Козловец	37.6	98.3	61.9
36. Масларево	35.8	72.6	66
37. Сушица	35 2	66	48
38. Михалци	31.5	93.2	55.6
39 Елена	27.8	69.2	75.7
40. Константин	18 3	42	95.6
41 Бучиновци	17.2	0	26.3
ДЗС			
1 Лясковец	43 9	86.3	84.3
2. Совата	43.1	40 5	51.8
3. Свищов	7.9	60.8	94.7
Всичко за окръга:	66,8	84,5	86,8

Навреме и качествено

Сеитбата на пшеницата в с. Вързулица се извършва на добре подготвени площи, които грижливо се дисковат и наторяват със суперфосфат. Трактористите Ангел Цанев и Коло Александров с ДТ—54 изораят средно по 100 декара на смяна, при план 80. А свечери ли се, идва смяната им. По цяла нощ не спира бумтежът на тежките машини.

— Имаме да засеем 4500 декара и няма да изостанем, — заявява тракторист Илия Божков.

На тия думи не можеш да не вярваш, защото той всеки ден засява по 30 декара над нормата си.

Т. Трифонов

Засяха 3000 декара

Сеитбата в ТКЗС — Балван започна преди 14 дни и досега са засети над 2230 декара с пшеница и 765 декара с ечемик.

Наред със сеитбата върви и и есенната дълбока оран. Механизаторите Йонко Марков и Стефан Рачев работят денонощно и вече преизпълняват годишния си план.

Рачо Колев

Монголски младежки ръководител, гост на окръга

Вчера във Велико Търново пристигна, заедно със съпругата си, първият секретар на Централния комитет на Монголския революционен младежки съюз другарят Пуревжав. Своята обиколка в нашата родина той предприема след добрия отдих, прекаран в курорта Варна.

Пред сградата на Окръжния комитет на Комсомола скъпият гост бе посрещнат от работниците при комитета и от пионери от училище „П. Р. Славейков", които поднесоха букети от есенни цветя. Между гостите и посрещачите се поведе сърдечен разговор, в който другарят Пуревжав изрази възхищението си от напредъка на страната.

След обед първият ръководител на монголската младеж и придружаващите го разгледаха забележителностите на града. Днес те ще гостуват на кооператорите от Поликраище и на учащи се в окръга.

СЪВЕЩАНИЕ ПО ОХРАНАТА НА ТРУДА

На 2 октомври в Профсъюзния дом се състоя съвещание по въпросите за охраната на труда в предприятията, организирано от Окръжния съвет на професионалните съюзи. В него взеха участие директори, главни инженери, отговорници по охрана на труда, председатели на профкомитетите и други активисти. В работата на съвещанието участвуваха и секретарите на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов и Димитър Туджаров и д-р Терзиев от Управлението по охраната на труда.

Минчо Стефанов, председател на Окръжния съвет на профсъюзите, в обстоен доклад разгледа състоянието на охраната на труда. В доклада и в многобройните изказвания бе подчертана загрижеността от това, че броят на злополуките още не е намален.

Подчертано бе, че 60-70 на сто от злополуките се дължат на слабия или почти на никакъв инструктаж и контрол.

Препоръчано бе на всички, по-добре и по-широко да изучават и прилагат почина на Калинин — за безопасността и охраната на труда, а така също да се запознаят с опита на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица в това отношение. Пред стопанските и профсъюзните ръководители сега основна задача е безопасността и хигиенизирането на труда, а център в борбата срещу злополуките трябва да бъдат профкомитетите. Фабрично-заводските лекари и майсторите следва да обърнат по-голямо внимание на профилактичните мерки.

В своето изказване секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Туджаров обърна внимание и на това, че извънредният труд, който се дължи на лошото материално-техническо снабдяване, текучеството и по места лошата трудова дисциплина са също причини за злополуки. Затова трябва да се води безпощадна и решителна борба за тяхното бързо и окончателно ликвидиране.

Съвещанието взе мероприятия на Окръжния съвет на профсъюзите по охраната на труда и заболеваемостта.

Младежки простори

☆ РЕДАКТИРА НЕЩАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ ☆

Не само благодарност, но и строгост

„Интересно! Чудесно! Незабравимо!“

Тези възгласи звучаха най-много на последното събрание на дружеството на ДКМС при XI клас на Стражишката политехническа гимназия. Единадесетокласниците бяха дошли да дадат отчет пред колектива как са прекарали лятото, как са изпълнили съюзните поръчения. Те започнаха да разказват един по един. . .

Високото момче от последния чин е същия Рачо Пейков, който беше член на щаба на средношколската бригада в Стражица през това лято. Не отпусна той едрите си ръце за почивка, дори и когато направи тридесетте трудодни, изисквани от поръчението. Затова много и много неща разказва сега на другарите си: за денонощните смени на групата по прибиране на житото, за здравата дисциплина и ред в бригадата, за мечтите и мислите, споделени с приятелите по време на работа и отдих, в късните вечерни часове, кога то сънят затваря очите. Споменте се раздиплят и напират и, понеже няма време всичко да се разкаже, Рачо делово махва с ръка и завършва:

— Абе, интересно беше, хубаво!

Но той премълчава най-важното. Като ударник в бригадата бил определен за стипендиант на ТКЗС. Рачо размислил и казал на другарите си:

— Благодаря за всичко това, но се отказват — има по-нуждаещи се!

Това разказа гостът на събранието — секретарят на Общинския комитет на Комсомола — Димитър Пейков. И някак по новому видяха своя другар по чин момчетата и момичетата. По лицата им се разля усмивка. С нея и с възхитените си погледи те му благодариха. А това, което Рачо не каза, го доизказ ни Стефка Гатева. И тя работи в тази бригада, но й се искаше най-много да сподели на събранието впечатленията си от екскурзията до гр. Вар на, с която бяха наградени от Управителния съвет на ТКЗС стражишките средношколци-бригадири. Как искаше тя да представи на другарите си като на филмова лента чудния пейзаж на морето, прелестта на курортите „Дружба“ „Златните пясъци“, многолюдната Варна! Но и тя замлъкна и само възхитена добави:

— Чудесно беше. . . и в бригадата и на екскурзията!

— Чудесно беше! — повтори и секретарката на дружеството Веска Иванова, която прекара лятото ръка за ръка със Стефка.

Но повечето от тридесетте души имаха хиляди впечатления. . . Йорданка Петкова разказа за работата си със средношколското звено в с. Асеново. Оживяват от разказа й нощите, прекарани край силажните ями. Там е била и Боянка, която само одобрително кима с глава. По 60 лв. средно на човек са изкарали средношколците в Асеново.

Иванка Кънева пък е била звеноводка на средношколското звено в с. Břеговица и е направила над 30 трудодни, Недка Колева е била в с. Николаево, а Василка Петрова, която е от Търговищко, е била с бригада в с. Ломци. Най-паметна за тях останала срещата с кубински студенти.

Изпечен и още по-възмъжал се изправя Цанко Коцев. След свършването на учебната година той се върна в родното село Опака — Търговищко и от първия ден тръгна с баща си — стар зидар. Над 50 трудодни направи Цанко през това лято на строежа на новата фурна, на свинарниците.

— От труда ръцете стават здрави, — казва Цанко и свършва краткия разказ за „своето“ лято.

На чина стоят две изпечени силни ръце, а погледите на другарите му нежно се отправят към тях — като че ги галят.

За незабравимите бригадирски дни пак се подема разговора — този път от Наталия Ленинова, а после Генчо Генчев отново връща другарите си към строежите. Той е работил на шестетажно здание. . . Иван Пенчев от с. Дриново от първия ден на ваканцията е бил при звеното на майка си, тъй като нямало отделно средношколско звено.

Един след друг говорят, разказват, споделят комсомолците. „Интересно, чудесно, незабравимо!“ — Това бяха възгласите на болшинството. С внимание се слушаха един друг младежите. Много от ведростта и ентусиазма на бригадите те биха искали да навлязат в комсомолската работа през учебната година.

Но какъв е първият обезпокояващ факт? Събранието остана, тихо и спокойно, когато членът на ученическия комитет Стоян Боянов невъзмутимо, без стеснение, заяви, че няма подписано съюзно поръчение. Същото беше и когато някои техни другари докладваха, че нямат направени 30 трудодни. През лятото в бригадата за безделието, за мързела и изоставането имаше революционно недоволство. И вместо то да се възроди сега на тези събрания по отчитане на съюзните поръчения, то беше забравено. Ентусиазмът и страстта в работата не бяха гости на събранието на XI клас. Те останаха пак извън класната стая, макар че беше най-необходимо средношколците със загрубелите си от труд ръце неумолимо да се помъчат да ги всадят сред своя ученически колектив.

Единадесетокласниците от с. Стражица наградиха добре потрудилите се от своя колектив с благодарствена усмивка, но редом с нея трябваше да се яви и строгият, взискателен поглед на колектива.

Бл. ЙОРДАНОВА

В СТУДЕНТСКАТА БРИГАДА

Песента, родена призори

ТЯ СЕ РАЖДА като изгрева — незабелязано, тихо. Най-напред подхваща един глас, после втори, трети... Полето се събужда и короните на крайпътните дървета се люлеят бавно, позлатени по върховете от първите лъчи на слънцето.

Ранното септемврийско слънце!

Виждате ли го? То като огромна жар-птица се стрелка между клоните и тича, тича успоредно с камиона. Кой ще бъде пръв? Камионът, или слънцето? Слънцето, или песента?

Песента! Песента! Тя е литнала най-нашироко, най-надалеко. Бодрата младежка песен, родена призори!

Камионът спира пред огромното кооперативно лозе.. Редовете са толкова дълги, че, струва ти се, ако тръгнеш по тях, ще стигнеш до самия хоризонт.

— Първо звено от първа чета — при мене!

Високият кадрокос младеж нарежда с приятелски, но твърд глас. Студентите познават вече своя звеновод; говори малко, внимателен към другарите си, непоколебим пред задачите. Ето ги Дамян, Георги, Христина Лисичкова, Радка, Лили Рачева, Роза, Теменужка. . . най-отзад се жълтее тънката блузка на Милена.

„Путь далек у нас с тобою!“

Това е песента, която съпътствува младежите навсякъде. И в труд, и в почивка. Всяко звено си има любима песен. Та... на първо.

Трудно е да си представим живота на звеното без песента. Идва време, когато смешките и остроумията на Георги се изчерпват. Тогава. . .

„Путь далек у нас с тобою!“

Тази крилата приятелка на младежите връща усмивките по лицата на натъжените, вдъхва бодрост на уморените...

Момчетата изнасят пълните щайги в горния край на редовете, а през свободното си време берат грозде. И става така, че успоредно с пряката си работа на преносвачи, те изпълняват и по една норма на берачи. А момичетата, които само берат, са винаги над нормата. Досега не са паднали под 150 процента. Всички обикаха работата. Обикнаха селото. Сприятелиха се с местни младежи. Няколкото съвместни увеселения говорят за тясната връзка между студентите-бригадири и младежите от селото.

— Половин час почивка! — се чува гласът на звеновода.

— По-добре сега да работим, а довечера да си отидем половин час по-рано. Нали бригадата има мач с отбора на селото?

Всички са съгласни. Работата продължава без прекъсване. Половин час по-рано от края на работния ден всички се строяват и с песен тръгват към шосето.

„Путь далек у нас с тобою“

Песента, родена призори, ева и сега. Те пеят и в лицата им се чете доволство от плодотворния ден. А в очите — във всички очи залезът е запалил по две малки червени пламъчета. . .

Накрая на колоната Станислав и Лили скришом се хващат за ръка. . .

„Путь далек у нас с тобою!“

Амбицията лекува

ТЕ ДОЙДОХА по-късно. Бяха трима. Може би защото ги познаваха от предишните бригади, към тях се отнесоха с недоверие. Образуваха самостоятелна група, която в първите дни работеше много лошо. Най-лошо от всички. И последваха реплики:

— Нехайници!

— Такива са били винаги...

— Идват само да прекарат времето си. . .

Но това беше само в първите дни.

Една сутрин трите слязоха мълчешком от камиона и също така мълчешком заеха най-крайните редове от нивата с цвекло. Работеха безшумно. Само от време на време Любен спохождаше с очи Светослав. Светослав — Илия. Така до обед. Обедната почивка трая за тях само докато се нахранят. И пак — ножовете ритмично отсичат листата на цвекловите грудки и купчината с обработеното цвекло расте.

А вечерта командирът по производството съобщава:

— Звеното на Любен изпълни нормата си 195 на сто.

Недоверието беше излекувано.

А те дойдоха по-късно. Бяха трима. . . И, може би, от миналите бригади за тях имаха лошо мнение.

Ицо

ВСЯКА БРИГАДА си има веселяци. На бригадата във Върбовка е Христо. Всички го наричат просто — Ицо.

— Ицо, утре ще има тържествено честувале на 40-годишнината от Септемврийското въстание. Подбери подходящи комера и подгответе програма.

— Ицо, двама колеги рецитират диалог за вечерта — на хумора. Изслушай ги и им кажи мнението си. . .

— Ицо, другарите от звеното те молят да им изпееш нещо. . .

Ицо е навсякъде.

Той е най-добрият изпълнител на съветски и български естрадни песни в бригадата. Най-добрият декламатор. . . Един от най-добрите работници. . .

Всички са наясно по купчините с цвекло. Работят. Работи и Ицо. И пее.

От долния край на блока се чува глас:

— Усилете станцията! Искаме да слушаме и ние. . .

Усмивката на командира

ВЕЧЕРНАТА проверка се провежда непосредствено след вечеря.

Командирът на бригадата Илия Цурев е весел. „Не ще е случайно това“ — си мислят студентите.

Наистина, не е случайно.

— За производството няма да говоря. То беше отчетено от Павел — отговорника по тая част. Искам само да ви изкажа благодарност за съзнателния и високопродуктивен труд. На цвеклото ние имаме успехи, които не са постигнати досега нито от предишни бригади, нито от кооператорите. От името на щаба на бригадата изказвам благодарност на звеното на Георги Минчев и звеното на Виолета Николова. Те са работили най-добре днес. . .

Шумни ръкопляскания оглася столовата.

— Има вероятност да станем бригада-първенец, — продължава командирът. — Но. . . бъдещето ще покаже.

За пръв път на вечерна проверка се вдига шум. Чуват се викове.

— Ще станем! Утре ще постигнем повече! . . .

И за пръв път командирът не изисква тишина. Той разбира добре спонтанното въодушевление на бригадирите. . . А усмивката, която трепти по лицето му, говори, че той им вярва.

Йордан ЯНКОВ
студент по българска филология

Осемдесет младежи и девойки от ВФСИ — Свищов работят в ДКК „Република“. Те редовно изпълняват дневните си норми. Снимка: Ел. Рашкова

При авторите на ежедневието

СЛЪНЦЕТО през есента започва рано да прибира лъчите си, за да блесне на звездното небе големият диск на луната. Тъкмо когато то се кани да отстъпи на луната, влязохме в с. Стамболово с групите селяни и керван от каруци, които се завръщаха от полето. Селото се оживяваше.

— Извинете, къде можем да намерим студентите — бригадири? — беше въпросът ни към първия срещнат младеж.

— На 200 метра оттук в дясно, където е гаражът на стопанството.

Отново тръгнахме с потока от хора и каруци.

В столовата заварихме само дядо Данчо-готвача. Гостоприемен и приказлив, той с гордост разказваше за бригадирите.

— Юнаци са те, юнаци! А и какви са послушни! Как ми помагат!

И като че ли за потвърждение на думите му влезе младеж и още от вратата викна:

— Дядо Данчо, дай да ти помогнем, че юнаците ти са гладни.

— А, че то всичко е готово, нали знаете, че дядо ви Данчо не закъснява с гозбите. А сега вземи тая тенджера с пилешката супа и я носи навън.

— Много са работливи, много! — продължи дядо Данчо. — Каква работа вършат да знаете! Първите дни браха царевица. Кръв им течеше от ръцете, че сега ги преместиха на памука. Ами знаете ли, има едно момиче по две норми прави — да му се чудиш.

Навън гълчавата се увеличаваше. Студентите наобиколиха дядо Данчо с бели кupички в ръце. Той като сипваше на всеки и питаше:

— Нормата как е? Има ли я днес?

— Има, има! — беше отговорът на всеки.

— А, ето го и пъргавото момиче! — и дядо Данчо заговорнически ни погледна. — Колко направи днес, Зорке?

— Две, дядо, две норми! Даже и малко отгоре.

След вечеря командирът на бригадата Симеонка Върбанова, студентка от III курс, отчете съревнованието между звената за деня.

— И днес най-много памук набра Зорка Иванова — 51 килограма, на второ място е Сярка Иванова — 47, а от момчетата Борис Русенов — 27 и Игнат Цончев — 26.5 килограма.

След това Симеонка съобщи и за току-що получения призив за съревнование на бригадирите от Финансовия факултет, работещи в с. Горна Студена. Те обещаваха 110 на сто изпълнение на дневната си норма.

— А ние колко ще обещаем? — питаха се студентите.

И започна обсъждането. Само да се присъединят и те към техните 110 процента, или да обещаят повече. И ето ръцете на всички се вдигат за 112 на сто.

Вечерта вече се беше спуснала над селото, но комсомолците — студенти от I курс на ВФСИ — Свищов, притаили дъх, слушаха политинформация от своя колега Димитров.

Стана доста късно, когато четиридесетте младежи и девойки напуснаха столовата и се отправиха към домовете на кооператорите, където бяха разквартирувани.

Още един ден, пълен с напрежение и трудности, отброяваше последните си часове, а авторите на това ежедневие отиваха да съберат нови сили за утрешния ден, когато изгревът на слънцето ще ги поздрави на блока.

Еленка РАШКОВА
студентка — ВФСИ — Свищов

УЧИТЕЛЯТ

РАЗКАЗ

БЕШЕ в последните дни на 1943 година.

В малкото полупланинско селце се завърна Николай. Той току-що беше завършил Университета.

Най-после ще си отдъхне и баща му, който едва го издържаше с малката кантонерска заплата.

Тази вечер многолюдното семейство бе необикновено радостно. Един през друг обсипваха Николай с въпроси, а най-малката му сестричка се въртеше все около него.

Николай донесе подаръци за всички. . .

Едновременно със завръщането на Николай, в околийското управление пристигна поверително досие за бившия студент от Софийския университет — Николай Петков Рангелов, участник в нелегална организация, насочена срещу властта и царя. Предупреждаваше се да не му се дава държавна работа. Зорко да се следи от полицията и обществената безопасност.

Николай, след като се избръсна и закуси, реши да намине към селото. Когато минаваше край училището, той си спомни за детските години, за учителите си и с тези мисли се озова в учителската стая. Тук завари директора и две учителки.

Директорът Лазар Нейков — негов учител, като го видя, много се зарадва. Той го запозна с младите учителки и го покани да седне.

— Е, разказвай! Дипломира ли се вече? Хайде, идвайте младите да ме смените, че много станаха годините. . .

На другия ден, с първия влак, Николай пристигна в околийското градче. Той знаеше, че трудно ще му дадат работа, но беше длъжен да се бори, да живее.

Дълго чака, докато му дойде ред да влезе при околийския инспектор. Подаде документите си с молба да бъде назначен за учител по история в гимназията или в родното му село. . .

Напускайки кабинета на инспектора, Николай си погледна часовника. Имаше още време до срещата със секретаря на Околийския комитет на РМС. Още в София представител на ЦК на РМС му даде парола и назначи ден за срещата.

В малката сладкарница „Малина“ нямаше посетители, освен една майка с две деца.

Изминаха десет минути от уреченото време, а все още никого нямаше. В сладкарницата влезе хубава руса девойка с пъстра рокля. Николай забеляза в дясната ѝ ръка в. „Заря“. Той сгъна своя вестник и го хвана с лявата си ръка. Девойката се приближи до масата на Николай и го попита:

— Извинете във в. „Утро“ дадена ли е програмата на радио София?

Това беше паролата. Но Николай не очакваше девойка, а мъжа секретар на Околийския комитет на РМС. Нямаше време за размишления.

— Да, госпожице, във в. „Утро“ винаги има програмата на радио София.

Тя се усмихна, подаде му ръка и седна. Поръчаха сладолед и боза.

Русата девойка му предаде, че след три дни по линията ще мине влакова композиция с бензин и бойни припаси за Източния фронт.

— Задачата е на пет километра от вашето село, при железния мост да се вдигне композицията във въздуха. Това е задача за ремсовата бойна група от вашето село, за която пред Околийския комитет ще отговаряте вие.

Даде му парола за връзка със секретаря на РМС в селото. Русата девойка го предупреди да бъде много внимателен и бдителен и подчерта, че на всяка цена задачата, поставена от Партията, трябва да бъде изпълнена.

— Това е всичко, — каза тя.

— Плаща! — извика Николай.

Сладкарката прибра сметката и любезно се поклони на излизащата „влюбена двойка“.

На втората пресечка се разделиха.

Вечерта Николай слезе в село. Когато се стъмни, той тихо се приближи до пътната врата на Младеновата къща, секретаря на РМС в селото. Хвана ключалката на дървената врата и натисна, но тя беше заключена. Почука няколко пъти. Две големи кучета се спуснаха към вратата и тревожно залаяха.

Младеновият баща, който по това време беше ходил да обиколи добитъка и да му хвърли малко прясно сено, чу лая на кучетата и ги повика, но те продължаваха да лаят.

— Кой е? — попита бащата на Младен.

— Другар на Младен, — отговори Николай.

— Почакай, ще го повикам.

Младен тъкмо беше седнал да вечеря.

— Здравей, Младене! Имаш ли да ми дадеш сто лева в заем?

Та това е паролата за връзка с Околийския комитет на РМС!

— Нямам, но ще потърся да ти услужа. Влез, да не стоим на улицата.

Младен беше на около 25 години, нисък, набит, с черни лъскави очи, с мургаво лице. Работеше в близката каменовъглена мина. Николай му предаде подробно бойната задача. Младен подпря с ръка рошавата си коса и се замисли. Той дълго очакваше бойна задача, но тази му изглеждаше много трудна. Как ще я изпълнят?

Николай разбра мислите му и каза:

— Вярно, задачата е трудна, но ние трябва да я изпълним.

Заедно направиха план за действие. Николай пое общото ръководство на акцията и да проучи точния час, когато ще мине влаковата композиция, а Младен — да осигури от мината взрив и още двама смели, предани ремсисти.

След като се прибра, Николай завари баща си в къщи, като се готвеше да отива по линията. На излизане той каза:

— Две денонощия ще бъда непрекъснато по линията. Ще я охраняваме, защото по нея в други ден през нощта към 23 часа ще мине някаква специална влакова композиция. За охрана днес на съседния кантон до моста слязоха десетина полицаи и войници.

Очите на Николай светнаха. Когато си легна, той отново премисли плана, направен от него и Младен. Коригира начина на действие. Те не бяха предвидили допълнителната въоръжена охрана. Сега задачата се усложняваше. Трудно ще се доберат до моста. Това Николай разработи втори вариант за действие, ако им бъде невъзможно да взривят моста, да прекъснат линията.

На другата вечер Николай и Младен доуточниха всичко. Определиха часа и мястото на срещата. Цяла нощ Николай не можа да заспи. Той се вълнуваше дали ще успеят да изпълнят задачата.

На сутринта с по-малкия си брат Стоян отидоха на нивата за слънчогледови стебла. Брат му беше мълчалива и замислен почти през целия ден. А и на Николай не му беше много до приказка. Привечер се върнаха. Хапнаха набързо и двамата излязоха.

Николай никога не очакваше, че тук ще се срещне със своя брат — Стоян. Беше му и радостно, и тревожно.

Вечерта беше тъмна. Черни облаци покриваха небето и едри капки дъжд падаха на сухата земя. Току-що се бяха събрали на уреченото място, започна буря, придружена от светкавици и гръмотевици, а след това ливна проливен дъжд. Сякаш природата искаше да им помогне.

Млад миньор, със сандъче взрив, скрито под сакото, чакаше наближаване. По траверсите на линията се чуха стъпки на бягащи войници и полицаи към кантона и гласове, които недоволствуваха, че на тях им се паднало да дежурят тази нощ.

Николай реши, че охраната бяга към кантона да се скрие от дъжда. През това време те могат незабелязано да се приближат до моста. Той предложи на Младен да действуват по първия вариант.

Миньорът, Младен и брат му пълзешката потеглиха към моста. Дъждът се усилваше, светкавици прорязваха с трясък тъмното небе.

Измокрени до кости и изкаляни, трите благополучно се добраха до моста. Бързо заредиха взрива. Младен и Стоян се изтеглиха във върбите, а миньорчето остана да запали фитила. В този момент изфуча редовният пътнически влак. До сутринта по разписание други влакове нямаше.

Дъждът престана. Минути, изпълнени с напрежение. Николай се задушаваше. Сърцето му силно туптеше. Една мисъл го вълнуваше — по-скоро да свърши всичко. В този момент той чу стъпки. Това бяха войници и полицаи, които излизаха от кантона и отиваха към моста. Сърцето му затупти още по-силно. Известно време като че ли дойде на себе си. Той чу изсвирване на локомотив и все по-силно тракане на колелета.

А младият миньор с тракащи зъби и трепереща ръце от вълнение чакаше да чуе влака, за да запали фитила и да бяга.

Стоян и Младен на около сто метра във върбите се бяха обърнали на слух и зрение. Минутите им се сториха часове.

В този момент като че ли всичко беше притихнало. Не трепваше нито тревата, нито листата на дърветата, дори щурците онемяха. Само кристални капки се отцеждаха от дърветата и падаха на влажната земя. Влакът се показа на завоя и локомотивът силно изсвири. Миньорчето щракалката си, запали кабела и, след като се увери, че той гори, започна да бяга.

Войниците, които се приближаваха до моста го забелязаха и завикаха:

— Стой! Стой!

Но експлозията им прегради пътя.

В този момент адски гръм разцепи тишината. Фонтан от камъни и желязо се вдигна високо и с трясък мостът се струполи в реката.

Само секунда след това цялата композиция, цистерна след цистерна, се спускаха в реката и експлодираха като изригващ горящ вулкан.

Миньорът продължаваше да бяга. Той не разбираше, че е осветен, че се вижда, че изплашените войници и полицаи викат и стрелят по него.

Той премина близо до Стоян и Младен, те му извикаха да залегне и да не мърда, но той не ги чуваше и продължаваше да бяга.

Когато и последната цистерна избухна, сякаш реката пламна.

Младен и Стоян решиха пълзешката да се промъкнат към гората. През това време Николай забеляза, че войниците и полицаите стрелят и бягат в една посока. Това му подсказа, че групата е открита.

Тревога и страх обхвана Николай.

Изведнаж от тъмнината към него се приближиха задъхани Стоян и Младен. Николай им стисна ръцете за поздрав и ги поведе бързо в гората. Те нямаха възможност да потърсят и помогнат на своя другар. Той беше се открил, полицаи и войници стреляха и го преследваха.

Късно след полунощ Николай и Стоян се прибраха в кантона, а Младен — в селото. То беше тихо и само от време на време се чуваше кучешки лай. Николай и Стоян влязоха на пръсти, без да палят лампа, съблякоха мокрите и изкаляни дрехи и легнаха. Сега и двамата ги вълнуваше една и съща мисъл. Дали техният другар Митко — миньорчето се измъкна от лапите на фашистите или го заловиха?

Младен също не заспа до сутринта. . .

След като чуха адския взрив, всички полицаи и войници се спуснаха към моста. Тези, които забелязаха миньорчето, се затичаха да го преследват. Митко беше вече ранен в лявото рамо и загуби много кръв. Той се оказа обкръжен от полицаи и войници. Залегнал, със зареден пистолет и ръчни бомби, той извика:

— Елате, гадове! Ще полетите и вие като моста!

Хвърлените две бомби смутиха полицаите. Те панически отстъпиха и залегнаха. Митко се опита да се измъкне от кордона, но друг куршум го улучи в крака и той падна. Полицаите се спуснаха към него, но изведнаж „убитият“ откри огън с пистолет. Няколко полицаи намериха смъртта си. Миньорчето, след като видя, че не ще може да се отърве от фашистите, изпрати последния куршум в главата си. До сутринта полицаите не смееха да се приближат до него.

Когато се съмна, разбраха, че е мъртъв.

Рано сутринта новината се разнесе от къща на къща. Няколко

в-к „Борба“
стр. 2, бр. 119, 3. X. 1963 г.

Едни от най-добрите доячи в ТКЗС „Път към комунизма“ в с. Морава са Георги Тодоров, Богомил Петков и Трифон Тодоров. Затова техният обор е обявен за „Обор-първенец“ в стопанството. Досега са надоили 123 572л. мляко, при план 172 230. Очаква се до края на годината да преизпълнят плана.

ЗА ИЗЗИМУВАНЕ НА ЖИВОТНИТЕ

Благоприятните летни дни са вече към своя край. Предстои да бъдат извършени есенните зоохигиенни прегледи във всички животновъдни ферми. Изпълнението на тази важна и отговорна задача трябва да се съчетае със зазимяването на животните. Всекиму е известно, че колкото по-добре се подготвят животните за зимата, толкова по-малко ще се чувствува неблагоприятното влияние на оборното отглеждане на животните върху тяхното здраве и продуктивност. Известно е също така, че през зимата животните са лишени от благоприятното въздействие на пасищния режим. Не се ли подобрят условията на хранене и гледане, заболяванията се увеличават и продуктивността значително се понижава. Задача на зоохигиенните прегледи е да се отстранят всички недостатъци при храненето и гледането на животните. И, най-важното, да се създадат такива условия, които ще осигурят по-добро здраве и по-висока продуктивност.

Има няколко основни въпроса, които трябва да се имат предвид във всяко кооперативно стопанство. На първо място трябва **да се направи основна проверка за запасеността на стопанството с фураж и неговото съхранение.** След това трябва **да се подготвят помещенията за всички видове животни, да се провери здравословното им състояние,** преди да навлязат в зимния период. В комисиите, които ще извършват прегледите, задължително се включват ветеринарният лекар, зоотехникът на стопанството, животновъдният бригадир и партийният секретар.

Зимата е коварен враг на животните. Затова още отсега трябва да се види какво е съхранението на наличните фуражи и дали са предпазени от плесенясване, замръзване или изгниване през зимата, покрити ли са силажните ями, предпазен ли е силажът от развала, какви грижи се полагат за предварителната подготовка на фуражите, запасено ли е стопанството с достатъчно витаминно сено и моркови за бременните и младите животни и птици, набавени ли са необходимите минерални добавки.

Проверката, която се прави в нашето кооперативно стопанство и получените данни показват, че тая година е осигурен няколкократно повече фураж — особено сено, слама и др. Той е добре съхранен, като най-добре е изпълнена тази задача в Лясковец, Добри дял и с. Мерданя.

Друг съществено важен показател при проверката, на който комисията трябва да обърне сериозно внимание, това са помещенията, където животните ще прекарат зимата. Сега по-голяма част от животните на нашето кооперативно стопанство са на лагер и ние се стремим всячески да използуваме хубавите дни за ремонтиране, почистване и дезинфекциране на старите помещения, за довършване на нови. Трябва да се прегледат вратите, прозорците, да се проверят подовете, да се предпазят стените от овлажняване, като се изкопаят около тях канавки и се определят родилни боксове и отделения за младите животни. Водопойните корита следва да се хигиенизират, като се проверят автопоилките и там, където не работят, да се приведат в изправност. Необходимо е да се проверят канализационните и вентилационните уредби. Особено внимание да се обърне върху състоянието на животните и на профилактичните мероприятия. За слабите и изтощените животни се предвижда подробен ветеринарно-зоотехнически преглед и, ако е нужно, те се оставят при подсилващ режим. Специални грижи изискват бременните и подрастващите животни.

Важна задача на комисиите е да проверят какви са битовите условия на гледачите във фермите, да видят създават ли се добри условия за правилното провеждане на курсовете през зимата за повишаване знанията на животновъдите по основните въпроси, свързани с правилното хранене и гледане на животните и птиците, както и тяхното здравеопазване.

В ТКЗС Лясковец комисиите вече започват своята работа. Досегашният наш опит показва, че ползата от предварителните зоохигиенни прегледи е голяма. Необходимо е обаче още по-активно участие на специалистите. От тяхната работа зависи до голяма степен осигуряването на животните с достатъчно фураж и хигиенични помещения. Това ще помогне за опазването им от заболяване и повишаване на тяхната продуктивност.

д-р Ив. ЙОРДАНОВ
главен ветеринарен лекар на ТКЗС — Лясковец
от Обществената редакция на в. „Борба“

ПОДГОТОВКАТА ЗА НАПОЯВАНЕ НА ПШЕНИЦАТА

При напояване от пшеницата се получават постоянни и високи добиви. Тези възможности нараснаха още повече с въвеждането на новите високодобивни сортове „Безостая-1“, „Сан Пасторе“ с дебело и ниско стебло, „100-10“, „Юбилейна II“ и други.

Не се ли полеят посевите, добивите са ниски и колебливи. Опитите, изведени в научно-изследователските институти, и практиката на ТКЗС показват, че добивът от напояваната пшеница може да се увеличи с 30-50 на сто.

Обикновено през есента (септември и октомври) и през пролетта (април), валежите в нашия район са малко и пшениците са винаги застрашени от суша. Всичко това налага всяка година да се вземат мерки за подготовка на площите за напояване. Крайно време е да се ликвидира с погрешното схващане, че пшениците може да не се напоява. Всяко подценяване на този въпрос води ежегодно до големи загуби от зърно за окръга ни.

Главното сега е да се подготви добре почвата и правилно да се определи за всеки блок по кой начин ще се напоява. Според наклона на терена, напояването се извършва по бразди, по лехи, скатово или чрез дъждуване. При напояване по бразди или по ивици се налага предсеитбената оран да се извърши на по-голяма дълбочина, за да може да се направят тировете и се прокарат поливните бразди. Добра подготовка за тези начини за напояване може да се извърши само на рано изорани площи и сега след извършване на **предпосевни влагозапасяващи поливки.** Когато предшественикът на пшеницата е окопна култура, която е била напоявана, поливането става по същите поливни бразди като само се извърши предварително поправка на вадите. Ако браздите са разрушени, което се получава при вадене на захарно цвекло, те се възстановяват с култиватор, снабден с браздачи.

Когато предшественикът е култура, отглеждана при неполивни условия, блокът се набраздява на разстояние 1—1.2 м, полива се и след няколко дни се изорава. По същия начин се постъпва и при рано изораните площи. Но, когато има опасност сеитбата да закъснее, към това мероприятие трябва да се постъпва внимателно, тъй като то ще доведе до още по-голямо забавяне на сеитбата.

Обикновено поливната норма при предсеитбеното напояване е по-голяма — 100-120 куб. м. вода на декар. Добре е при възможност най-пълно да се използуват дъждовалните машини и инсталации.

Качеството на оранта влияе силно върху напояването. Големи трудности за напояването създават разорите и гребените. За да се получи очакваният ефект от напояването на пшеницата необходимо е преди всичко да се извърши **текущо подравняване.** При неподравнени площи поливането се затруднява, изразходва се повече вода и поливката е неравномерна. Текущото подравняване може да се извърши само след добре извършена предсеитбена оран.

Един от основните въпроси при отглеждането на пшеницата при поливни условия е самата подготовка на блока за напояване.

ЗА НАПОЯВАНЕ ПО БРАЗДИ

Прокарването на поливните бразди се извършва едновременно със сеитбата или непосредствено след нея. За предпочитане е първият начин, тъй като изключва всякаква възможност за оставяне на незасята площ. За тази цел се използуват сеялки с монтирани на тях браздачи, снабдени със семепроводи. Сеитбата с едновременно набраздяване може да се извърши само на добре обработени и без големи остатъци от предшественика почви. В такова състояние се намират блокове, които са били засети с фий, фасул и други култури, след прибирането на които е била извършена доброкачествена оран.

Прокарването на поливните бразди едновременно със сеитбата може да се извърши и с посевен агрегат от последователно прикачен към трактора култиватор, снабден с браздачи и сеялки. Изискванията към качеството на обработката при този начин са по-малки. С тези агрегати, обаче, се маневрира по-трудно.

Прокарването на браздите може да се извърши като самостоятелно мероприятие, след засяване на пшениците, до покълването на семената. За целта се използува култиватор, снабден с браздачи, или навесен браздач. Този начин, обаче, има известни недостатъци. Засипаните семена под гребените се заравят дълбоко и не никнат или никнат неедновременно. Ако през време на сеитбата има валежи, прилагането му става почти невъзможно.

Дълбочината на поливните бразди зависи от почвения тип, от наклона и подравнеността на терена. Както много плитките, така и много дълбоките бразди не са за предпочитане. При по-леки почви, по-голям наклон и по-подравнен терен браздите се правят по-плитки — 12-15 см. А при по-тежки почви, при по-малък наклон и по-неподравнени терени — до 18-20 см. Ширината на поливните бразди е в зависимост от дълбочината им — 25-35 см. По-плитките бразди са по-тесни и обратно. Когато странична филтрация, обаче, е слаба, и плитките бразди се правят по-широки.

Важно условие за равномерното натаяване е разстоянието между поливните бразди. То зависи от почвения тип (страничното натаяване) и наклона на терена. При по-леки почви разстоянието е 90-100 см, а при по-тежките 1.2-1.8 м. По-малки са разстоянията при по-големите наклони и по-големи — при по-малките наклони.

Най-подходящ наклон за напояване по бразди е този от 5 до 10 на хиляда.

ЗА СКАТОВО НАПОЯВАНЕ

Блоковете със силно нагънат и пресечен терен, нееднообразен наклон се подготвят за скатово напояване.

Непосредствено след сеитбата се прокарват напоителни вади по високите командни места и временни напоителни канали. Напоителните вади трябва да се направят плитки и широки, за да не пречат при прибирането на реколтата. Този начин на напояване има редица недостатъци. Навлажняването не е равномерно, голям е разходът на вода и посевът не се развива равномерно. Работи се с големи поливни струи, които при големите наклони на скатовете могат да причинят ерозия на почвата.

Поради тези недостатъци скатовото напояване трябва да се прилага само по изключение там, където блокът не може да се приготви за поливане по бразди, лехи или да се дъждува.

ЗА НАПОЯВАНЕ НА ИВИЦИ

При този начин на напояване площта се разделя на ивици и се загражда с тировe. Ивиците се правят от 3 до 10 метра в зависимост от напречния наклон на терена. Общо взето напречният наклон трябва да бъде под 3 на хиляда. За прилагане на широки лехи по 10 метра напречният наклон на терена трябва да бъде не по-голям от 1—2 на хиляда. Ширината на ивицата зависи и от микрорелефа. Тя трябва да е кратна на тракторните сеялки. Например, често срещаната 3.60 м тясна обикновена ивица съвпада с една сеялка, средните — с две 7,20 м, а широките — — с три сеялки 10.80 м. Чистата вътрешна ширина на ивиците, без тировете, остава съответно 3 м, а 6.60 и 10.20 м при средна ширина на тировете в основата 60 см.

С оглед на механизирането, желателно е ивиците да са широки, а с оглед на по-равномерното заливане — да са по-тесни. Подходящата ширина на лехите се определя така, че изгодата от механизация и напояване да е най-голяма.

При надлъжна сеитба на тировете ботушите, които засяват тировете, трябва да се оставят без тяжести, за да не ги развалят и семето да не попадне на по-голяма дълбочина.

Дължината на ивиците варира в големи граници от 30 до 200 метра. При по-дългите ивици трудът на усъвършенстваните е по-производителен. При по-пропускливи почви и равни или слабо наклонени терени ивиците се правят къси 30—60 м. При по-стръмните терени, където има опасност от изминаване на почвата, лехите трябва да бъдат също по-къси. При най-благоприятните наклони от 3 до 8 на хиляда трябва да се правят дълги лехи до 200 метра.

В случай, че се допусне напояване по лехи при терени с обратни наклони, лехите трябва да се обградят с големи странични бразди, за да може да се напоява чрез странично пускане на водата.

След сеитбата се отварят поливните вади и временните канали. Това трябва да стане преди още да са покълнали семената.

Селскостопанските специалисти и механизатори трябва да вложат цялото си умение и знания за правилната подготовка на площите за напояване на пшеницата, което ще донесе много повече зърно за кооператорите и народното стопанство. Допуснатите сега грешки не могат с нищо да се поправят и ще станат причина за лоши поливки и получаване на ниски добиви.

Н. ПЕТКОВ
научен сътрудник при Комплексна опитна станция по поливно земеделие — гр. Павликени
от Обществената редакция на в. „Борба“

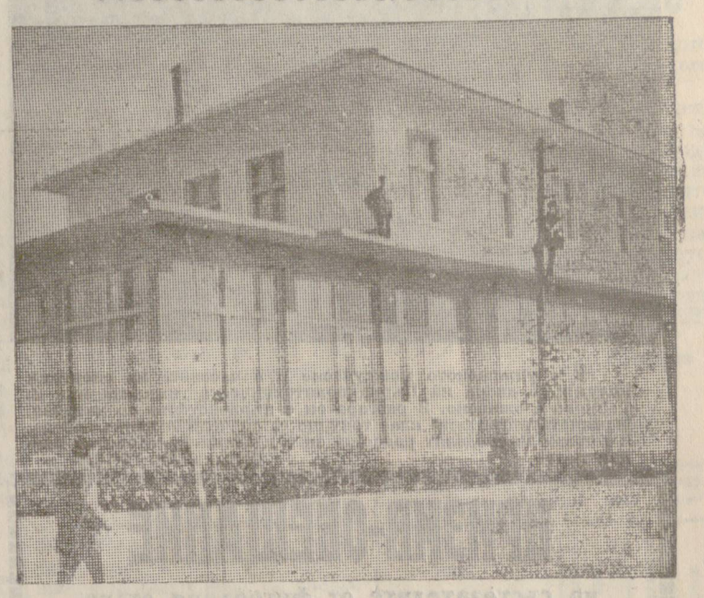

В с. Г. Студена изправи снага нова светла и просторна търговска сграда. В нея се помещават ресторант, сладкарница, магазини за хранителни и текстилни стоки, обзаведени най-модерно.

ПЪРВИЯТ ДЕН

„ГОВОРИ радиовъзел Орловец.

Едно съобщение: „Всички кооператори, които имат на квартира студенти-бригадири да ги снабдят с мотики и кошници. Днес на блока ще се вадят картофи“.

Първият бригадирски ден започна.

През рамо с мотики, с дълбоки лозови кошници на ръка, девойките и младежите потеглят. 150-човековата рота на III курс — руска филология, наближава картофения блок.

Командирът Ленин Петров от IV курс по журналистика дава знак. Агрономът на стопанството показва как се вадят картофи.

Първите копки са направени. Първите облачета прах обгръщат бригадирите, потулят яркостта на шарените блузи. По редовете плъзва младежката сила. Един младеж с мотика и две девойки с кошници след него. Един младеж и две девойки — все така. Главите са наведени ниско, пръстите ровят топлата сива пръст и вадят картофите.

Първи и втори, и трети път телата се изправят, за да отнесат пълните кошници до камарата. Четвърти път. . . я! сякаш малко по-трудно се върви сега и сякаш нещо леко шуми в ушите. Може би, от слънцето? А, може би, от навеждането?

Някой се обажда:

— Другари, ако някой каже, че е по-лесно да правиш записки, отколкото да вадиш картофи — ще му повярвам, ей богу!

Смях.

И пак ръцете са в пръстта.

Часът е 10.30. Почивка. И пак отново — пръсти, картофи, пръст. . . Слънцето вече е на средата. Кожата на раменете се е изопнала от сухота и припек. В очите като че ли малко тъмнее.

— Колата иде!

Някой казва това. Всички се изправят и засенчват очи. На отсрещния хълм по пътя блести бронята на малкото камионче от Полски Тръмбеш, което носи гюмовете с храна.

— Брей-й! Колко тихо го казах, а всички чуха! Тц-тц-тц!

Смях.

Часът е 12.30. Работата спира. Всеки взема своето ядене (ръцете леко треперят) и сяда да пладнува.

Вкусно! И не само защото е на полето. И не само защото се е работило здраво тази сутрин.

Идва най-сладкото — почивката.

Часът е 13.30.

— Ставайте!

И отново пръстта, пръстите и картофите. Отново прахът.

15.00 часът. 17.00. 17.20. 17.30. . .

— Дядо казваше, че мерели слънцето с копрали. Има още две копрали до залеза.

— Колега, какво е това копраля? — пита девойка, полегнала на лакет на земята.

— Вид остен, колежке, посредством който се добива охота за вадене на картофи.

17.45. . . 17.50. . . 18.00 часът.

— Тръгваме!

По кривуличещия път до възвишенията плъзва обратно бавната снага на бригадирския корпус. Пътят е познат. Целта е — местността „Гълъбите“. Там вече колата чака с гюмовете. Масите и столовете са наредени под красивия навес, бурето в каруцата пропуща от канелката бистри капки прясна вода.

Вечерята е бърза и мълчалива. Като вечеря на полски труженици. След нея всички се пръсват да спят. Това е първата вечер.

Ирена БОБЕВА
студентка по журналистика — София

камиона полицаи обкръжиха селото. Започнаха арести. Над 40 човека арестуваха. Между тях бяха Младен, Стоян и Николай. Цяла седмица полицията беснея, биха ги, гориха телата, игли забиваха под ноктите им. Но те мълчаха като неми.

След една седмица много арестувани бяха освободени — между тях беше и Стоян. Николай и Младен, заедно с десетина още арестувани, останаха в ръцете на полицията. След като нищо не научиха в продължение на един месец разпит и побой, фашистите изпратиха Николай и Младен и останалите арестувани в концлагер.

В концлагера животът беше тежък, но нямаше ужаса на полицейския участък.

С идването на пролетта, дойдоха и приятни новини. Червената армия приближаваше Балканите.

* * *

9 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА. Това беше вторият рожден ден за концлагеристите. Прегръщаха се и плачеха от радост.

След двудневно тежко пътуване Николай и Младен пристигнаха в родното си село, посрещнати с радост.

На другия ден двамата с букети цветя, отидоха да се поклонят пред гроба на своя другар — Митко — миньорчето.

В това време Партията и РМС призоваха своите членове и патриотичната младеж на фронта. Николай замина. На фронта командуваше рота. В неравен бой с немските пълчища край Драва, парче от вражеска мина разкъса ходилото на левия му крак. След две денонощия Николай дойде в съзнание и остана учуден, че се намира в легло с бели чаршафи. Когато поиска да седне, ужасни болки го свалиха и той отново изпадна в безсъзнание. А когато на другия ден научи, че ходилото на левия му крак е ампутирано, той плака с глас. Плака, че не можеше да продължи борбата с врага.

След девет месеца Николай вече ходеше добре и никой не можеше да каже, че носи протеза. Завърна се в своя роден край и пожела да бъде учител.

Учителят по история Николай Петков стана любимец на учениците. Когато говореше в час за борбите на българския народ, на българската младеж, за бъдещето — всички слушаха с притаен дъх. А когато разказваше за зверствата на фашистките палачи — сълзи напираха на детските очи. Той беше винаги сред учениците, помагаше им, напътстваше ги. Учениците го търсеха, съветваха се с него като техен по-голям другар, приятел и брат. Често колегите му го питаха:

— Как постъпваш, че толкова те обичат и слушат учениците?

А той скромно отговаряше:

— Аз никога не лицемеря пред учениците, обичам ги и им помагам.

Веднаж учениците от неговия клас го поканиха на просветно събрание, посветено на борбата за мир. Помолиха го в края на събранието да им разкаже спомени от войната и за значението на мира.

Ученичка изнесе доклад, в който разказа за френската девойка Раймонда Диен, която с тялото си прегради пътя на влакова композиция с оръжие за Виетнам.

Когато събранието беше към своя край, очите на учениците бяха обърнати към техния учител. В този момент много спомени и чувства вълнуваха класния им ръководител. Той се наведе, откачи протезата от крака си и я постави на масата. Учениците останаха изумени, косите им настръхнаха, очите им запламтяха. Станаха прави от уважение към бореца — учител-комунист. Сега по-добре от всякога знаеха що е мир и защо трябва да се борят за мир.

Любен КУНЕВ

НИКОЛАЙ АСАБОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

102

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

— Добре, — доста вяло отговори Зариньш, — Ще обсъдим и този въпрос.

Англичаните любезно се усмихваха. Първото съвещание на правителството с участието на посланика на групата на Будрис премина по техния план и завърши с пълна победа на посланика, на когото отсега те залагаха извънредно много.

22.

ВПРОЧЕМ, мислите на англичаните трябваше още веднаж да се проверят.

Затова Лидумс постави под Силайс своята мина със закъснител със запитването за методите на подривната работа на англичаните в тила на противника по време на война. Макар и никаква война със Съветския съюз да нямаше и да не се предвиждаше, англичаните съвсем не се стесняваха. Ако те все пак подозират Лидумс, то такава консултация не ще се съгласи нито сега, нито по-късно. Ако пък те са се уверили в неговата лоялност, няма да губят време.

Имаше и второ обстоятелство. Още в първите дни на пристигането в Англия Силайс веднаж каза на Лидумс, че той трябва да се държи с англичаните независимо и, във всеки случай, да не накърнява ни най-малко своето посолско достойнство и авторитета на групата на Будрис. Казимир, каза Силайс, е равноправен със Зариньш, а, може би, по-важен от Зариньш, тъй като Зариньш никого не представлява, а Казимир представлява Народа!

Много помагаше на Лидумс Вилкс.

Понякога Лидумс започваше да мисли, че Вилкс не би могъл да направи за групата на Будрис повече, щом не са го подготвили специално за такава роля. През всичкото време, след връщането в Англия, Вилкс само говореше за пребиваването си в горите на Латвия и за храбрия Будрис. Ако Лидумс се оказваше недалеч, Вилкс прибавяше комплименти и в чест на Лидумс. Но въобще отношенията между тях бяха сдържани. Може би, тук действуваше известното недоверие към Лидумс от страна на англичаните. За това Вилкс, като постоянен сътрудник на разузнаването трябваше да знае. Но колкото по-сдържан беше той по отношение на Лидумс, толкова по-горещо разказваше за Будрис, а отвъзнената светлина на славата на Будрис все едно падаше и върху неговия пратеник...

Вилкс пусна даже такъв афоризъм:

— От Англия е по-лесно да попаднеш зад „желязната завеса“ в Латвия, отколкото в Латвия да попаднеш в групата на Будрис!

Афоризмът се хареса на англичаните. На тях им дотегнаха четците провали на разузнавачите им. При Будрис такова нещо не можеше да има! — твърдеше Вилкс и това ги утешаваше.

Даже несдържаността на Вилкс, с каквато той понякога се изказваше за англичаните, беше полезна за Лидумс. Веднаж в ресторанта посръбналият Вилкс се скара с Малкия Джон и веднага му каза в лицето:

— Вие целият, изцяло, с всичките си ордени и звания, не струвате колкото нокета на курляндски боец!

Някак потушиха кавгата, но изказването на Вилкс се понрави на всички, освен на Малкия Джон.

Вилкс обичаше да си спомня за боя с чекистите. С удоволствие разказваше той за това, как след установяването на доверие партизаните на Лидумс самоотвержено са охранявали него и неговата радиостанция, как по време на нападението на чекистите в лагера чай напред са побързали да отправят в безопасно място Вилкс и неговата радиостанция, как са записали на личната сметка на [illegible] чекисти в още ден, когато те се опитвали да заобиколят лагера от всички страни. . .

За това той разказваше с такава страст, с такъв треперящ и звънящ от сдържани чувства глас, че и привикналите към всичко разузнавачи чувствуваха как им настръхваше кожата. А на Будрис той едва не се молеше.

И ето най-сетне мината избухна. За това разказа сам Силайс. Той позвъни в хотела през деня и помоли Лидумс да отложи всякакви работи, тъй като при него ще дойдат гости. . . Лидумс разбра предупреждението, извика ресторантския лакей, заповяда му да достави подвижен бар с добри запаси от напитки и лед. Лакеят вкара в стаята малък бар на колелета, и Лидумс започна да разучава рецептите за коктейли, той вече навикна към тази работа под ръководството на Нора и Силайс.

Отнякъде се появи Силайс.

— О, — възкликна той с възхищение, — висока култура!

— Та да не ще поставя тук шатра от елхови клончета и бидон с картофен самогон! — засмя се Лидумс.

— Този бар даже е много похубав! — Във всеки случай, той ще допадне на вкуса на вашия гост.

Силайс взе от ръката на домакина чашата с коктейла и с удоволствие го опита.

— Но кой е този тайнствен гост?

Сега ще видите!

И, наистина, на вратата се почука. Лидумс отиде да отвори.

Гостът се оказа познат. Беше [illegible] Джон.

Днес той като че ли изглеждаше по-внушителен, по-уверен. Като видя приготовленията за посрещането, с удоволствие каза:

— Виждам, че навиците на горските хора са основно забравени!

(Следва)

в-к „БОРБА“
стр. 3, бр. 119, 3. X. 1963 г.

КЪМ МАСОВО УЧАСТИЕ В ОБЩОНАРОДНАТА СПАРТАКИАДА!

„НАПРЕД КЪМ КОМУНИЗМА!“

Под този крилат лозунг стотици хиляди физкултурници и спортисти от цялата страна застават на масов старт, за да участвуват в най-внушителната проява на родното физкултурно движение — Общонародната спартакиада в чест на 20-годишнината на Социалистическата революция в България!

В челните редици на възторжените участници в спартакиадата са и трудещите се от Великотърновски окръг. Ден след ден те превръщат в дело голямата задача, поставена от Централния комитет на Българската комунистическа партия: „ФИЗ КУЛТУРАТА И СПОРТЪТ — В БИТА НА НАРОДА!“

Началото на първия етап на спартакиадата — през месец март 1963 година, бе сякаш сигнал за разгръщане на разнообразни физкултурни и спортни прояви. В стотици състезания в колективите, между предприятия и учреждения, в училищата, в многобройните първенства, хиляди младежи и девойки, трудови хора от заводи и фабрики калиха своето здраве, направиха нови стъпки в стремежа към повишаване на спортното майсторство.

Със завършването на Петата републиканска спартакиада на спортистите от село, дойде и краят на първия етап от Общонародната спартакиада. Близо шест месеца не стихна оживлението по спортните площадки. И, ако отправим взор към изминатия път, ако заговорим с езика на цифрите, става ясно, че в богатата спортна история на окръга е написана нова страница.

Та нима не радва общият брой на участниците? Над 70 000 работници, селяни, учащи се в първия етап! Това означава, че 20 на сто от населението на окръга се е включило в спартакиадата. Отдавна мина времето, когато ограничен кръг запалени спортисти се занимаваха редовно с физически упражнения. Само през тези шест месеца 30 294 младежи и девойки, работници и служители, кооператори, придобиха званието „Физкултурник“. А това ще рече, че най-малко два пъти седмично тези хора активно са се включвали във физкултурни и спортни занимания. Дадоха постижение за спортен разред и са вече „спортисти“ 14 453 души, а значката ГТО на НРБ краси гърдите на 21 364 трудещи се, младежи, девойки.

Все в дните на спартакиадата, в тридесет и седем основни и средни училища местните физкултурни колективи и комсомолски организации устроиха големи празници на физкултурата с участието на всички учащи се. Над 2000 души участвуваха в добре организирания ден на леката атлетика в гр. Свищов.

Стара истина е, че щом се спортува на широк фронт, повишава се и майсторството. Тази истина потвърдиха и спортистите от нашия окръг. Радостните вести следваха една след друга. Трудно е да се посочи републиканска спортна проява, на която представителите на окръга да не са сред най-добрите. Така отборът по вдигане на тежести, след упорита борба, успя да победи щангистите от Толбухински, Видински и Плевенски окръг и извоюва правото да се състезава в „А“ републиканска група. В елитната група на страната от тази есен са и състезателите от представителния отбор на окръга по бой. Плод на системна подготовка бе отличното представяне на женския отбор по лека атлетика на дружество „Етър“. След като заеха първото място в зоната, момичета защитиха достойно честта на окръга и на републиканските състезания в Пловдив. За пръв път отбор от окръга придоби право да участвуза в „А“ републиканска група по лека атлетика за жени!

Но славни на спортистите от окръга премина и границите на страната. Заслуга за това има пионерският отбор на училище „Димитър Благоев“ в Свищов, който представи Народна република България на международните състезания в Полша и се класира на второ място.

Под знамето на Общонародната спартакиада през цялото лято не стихна оживлението в плувните басейни, реките, язовирите. Повече от 1500 души от окръга преплуваха река Дунав. Деветдесет плувци преодоляха 10 км водна площ и станаха първоразредници по плуване. В организираните за пръв път състезания по продължително плуване (маратон) 38 спортисти и спортистки издържаха най-тежкото изпитание — плуване на 25 км, и покриха изискванията за майстор на спорта.

Много челни места извоюваха представителните отбори на окръга в юношеските първенства.

Само преди три дни се завърнаха от с. Катуница, Пловдивски окръг със званието „Републикански селски първенец по баскетбол“ отличните баскетболистки от П. Тръмбеш. Златни медали донесоха борците Георги Станев и Кънчо Начев. За втори път през тази година покри майсторска норма по конен спорт състезателят от ТКЗС с. Върбовка Иван Първанов. . .

Прекрасен низ от хубави прояви. Прояви на високо спортно майсторство. Достоен рапорт на спортистите от окръга за участието им в Общонародната спартакиада!

* * *

Сега пред физкултурните и комсомолските деятели, пред профсъюзите, пред цялата общественост в окръга стои нова, още по-отговорна задача. От 1 октомври започва заключителният, втори етап на спартакиадата. Той обхваща времето до 12 юли 1964 година, когато в София ще си дадат среща най-добрите спортисти от цялата страна.

Наскоро Окръжният организационен комитет по спартакиада та направи оценка на извършената работа и постиженията през първия етап. Приета бе подробна наредба за организиране на състезанията от заключителния етап. Състезанията се организират отделно за работници и служители, за селските спортисти, за учащите се и спартакиада по дисциплините на ДОСО.

По спортните терени, на площадките, навсякъде отново ще закипи радостно оживление. Ежедневно на тях трябва да излизат над 6000 работници и служители и 5000 селяни, а седмично над 50 000 учащи се. В производствената и утринна гимнастика да участвуват над 80 на сто от работниците и служителите и всички учащи се. Във втория етап на спартакиадата да участвуват 120 000 души от целия окръг. . .

Наистина внушителни цифри! Достойни за лозунга, под който се провежда вторият етап на Общонародната спартакиада:

„НАПРЕД КЪМ КОМУНИЗМА!“

Но това значи преди всичко активна дейност на организационните комитети, физкултурните дружества и колективи, деятели и специалисти.

СПОРТ БОРБА СПОРТ

ЧЕЛНИЦИ В ТРУДА — ПЪРВЕНЦИ В СПАРТАКИАДАТА

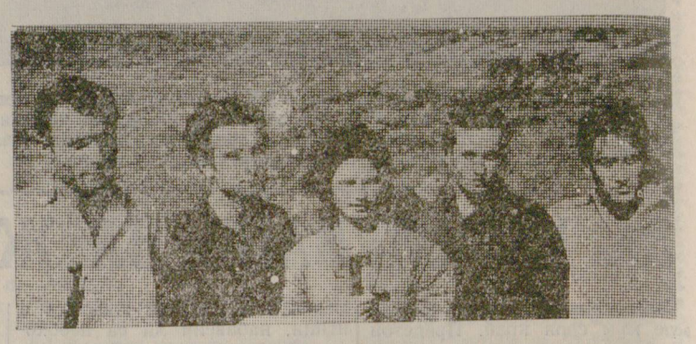

Не бе минало много време от откриването на Завода за малки радиоприемници, когато се учреди първичната организация на ДОСО в завода. С всеки изминат ден тя укрепваше, набираше сили. И в дните на Общонародната спартакиада успехите на младите досовци следваха един след друг. Числеността състав на организацията се промени — от 90 на 190 души! Навреме завършиха учебната дейност кръжоците по гражданска отбрана и стрелково дело. Подготвиха се 82 души.

Във вътрешните състезания от спартакиадата по спортна стрелба участвуваха над сто младежи и девойки. Сред тях се откроиха десетки добре подготвени състезатели. И, което е най-радостно, — те бяха и отлични производственици. Всички познават настройчиците Димитър Радулов и Николай Лечев, работника от комплексната бригада за механичен монтаж Георги Червенков, Хараламби Владимиров от ОТК. . . Радулов е излъчван за ударник. А те бяха и ядрото на представителния отбор по спортна стрелба.

На състезанията по стрелба отборът на Радиозавода зае убедително първото място и стана градски първенец в Общонародната спартакиада.

НА СНИМКАТА: Стрелците от Радиозавода във В. Търново — Г. Червенков Н. Лечев, М. Григорова, Д. Радулов и Х. Владимиров.

Текст и сн. **Ал. ТОШЕВ**

Със свои сили

Тези, които разнесоха славата на предприятието и града на добри плувци и през най-люти студове, и днес са сред многобройния колектив на предприятието. Тук са и 75 носители на значката „преплувал Дунав“, а също така и двама плувци, покрили майсторска норма. Предлятото 80 деца на работници бяха научени да плуват. За да отговори на нуждите на развитието на плувния спорт, ръководството на ДТК „В. Мавриков“ — В. Търново реши със собствени сили да създаде солидна материална база. Изграждането й започна преди повече от два месеца. Инициативата на стопанското ръководство на предприятието бе горещо подкрепена от всички. Решено бе, за да се спестят средства, басейнът да се изгради със собствени сили — на стопански начала, като ръководството на предприятието осигури средства за закупуване на строителни материали и заплащането само на специалните строителни работи, като арматура и замазки. Всичко останало да се извърши от работниците и служителите при предприятието.

Започнатият плувен басейн има олимпийски размери.

Към настоящия момент е извършена голяма част от бетоновите работи. Отлети са източната, южната и значителна част от северната бетонови стени. Под ръководството на техническия ръководител, отговарящ за ремонтите и поддръжката на производствените сгради в комбината, Валентин Драгачев, тук всеки ден работят по 10-12 работника и служащи. Предвидено е до края на тази година да се отлеят всички стени на басейна, да се направи подложният бетон, да се изгради и подпорната стена откъм р. Янтра. Ходът на досегашната работа и голямата заинтересованост на ръководителите на предприятието ни дава основание да смятаме, че предвиденото строителство до края на годината ще бъде завършено. А в началото на плувния сезон 1963/64 година тук, сред китния парк, басейнът да е готов.

Драган ВЕЛЕВ

ТАБЛИЦА

Зона „Янтра“

КЛАСИРАНЕ

1. „Раковски“ Севл.	5	9:2	8
2. „А. Кънчев“ Трявна	5	18:9	7
3. „Ч. знаме“ Павл.	5	12:5	7
4. „Локомотив“ Др.	4	10:3	6
5. „Вечной“ Елена	5	11:6	6
6. ЖП депо Г. О.	5	9:6	6
7. „Левски“ П. Тр.	5	4:6	5
8. ДМЗ Габрово	5	5:8	4
9. „Владислав“ Джул.	5	7:11	4
10. Ц. Цанков“ Морава	5	1:10	2
11. „Сърп и чук“ Габр.	5	3:13	2
12. „Орловец“ Габр.	4	6:11	1

РЕЗУЛТАТИ

ДМЗ — „Сърп и чук“ 0:0, „Орловец“ — „Локомотив“ (отл.), „Раковски“ — „А. Кънчев“ 1:1; „Вечной“ — „Ч. знаме“ 1:1, ЖП депо (ГО) — „Левски“ П. Тръмбеш 3:0, „Владислав“ — „Ц. Цанков“ 1:0.

ТАБЛИЦИ

„Б“ окръжни групи

Класиране към 30. IX. 1963 година:

1. Самоводене	5	21:5	10
2. Кесарево	5	21:7	8
3. Беляковец	5	13:8	6
4. Върбица	5	16:13	6
5. Полски Сеновец	5	9:8	6
6. Д. Оряховица	5	13:4	6
7. Константин	5	10:12	6
8. Асеново	5	11:8	5
9. Писарево	5	10:16	3
10. Лясковец II	5	8:16	2
11. Орловец	5	6:16	2
12. Камен	5	1:16	0

* * *

1. Алеково	5	14:10	8
2. Г. Липница	5	8:5	8
3. Вардим	5	17:5	6
4. Възрзулица	5	18:9	6
5. Патреш	5	15:12	6
6. Б. Сливово	4	6:3	5
7. Ресен	5	12:17	5
8. Масларево	5	8:7	4
9. Козловец	5	5:10	4
10. Бутово	4	5:12	2
11. Дъскот	5	6:13	2
12. Сухиндол	5	3:14	2

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

С ПОМОЩТА НА ОБЩЕСТВЕНИЯ АКТИВ

Градската организация на ДОСО в Горна Оряховица обединява в своите редове повече от 5000 трудещи се. В изпълнението на задачите по подготовка на населението за отбрана на страната, Градският комитет на ДОСО се опира на помощта и съдействието на многобройни обществени сътрудници.

Представител на нещатния физкултурен отдел при редакцията се срещна с председателя на комитета Стефан Василев и беседва с него по работата с обществения актив.

ВЪПРОС: Колко сътрудници на обществени начала има Градският комитет на ДОСО?

ОТГОВОР: Само към комитета активно сътрудничат 103 другари и другарки. А, като имаме предвид и местните комитети на първичните организации, броят на активистите надминава 400 души.

ВЪПРОС: Как е организирана помощта на сътрудниците към Градския комитет?

ОТГОВОР: Преди всичко чрез сформираните секции. Особено активно работят организационно-пропагандната секция и секцията по гражданска отбрана. Няма задача, която да е извън погледа на членовете на организационно-пропагандната секция, с председател Лазар Лазаров. В състава на секцията са включени хора, които не само обичат досовската работа, но имат и специални познания. Така, например, Иван Караиванов е художник. Негово дело бе хубавото табло с материали от учебната година в ДОСО, табло то по случай 40-годишнината на Септемврийското въстание от 1923 година, хубавата диаграма за хода на учебния процес през настоящата учебна година. С умение, с много любов, Мария Шалаверова подготви три специални радиопредавания във връзка с откриване на новата учебна година. За героичното минало на родния край не ед на беседа и среща организира бившата партизанка Русана Палаузова, също член на секцията. Сега всички членове на секцията поеха задължения да отговарят за годишно-отчетните събрания в по три първични организации.

Обичат работата си и хората от секцията по гражданска отбрана. Председателят Борис Минков, а и останалите 13 члена, подпомогнаха дейно обучението през миналата учебна година, осигуриха преизпълнението на учебния план. По свое желание цялата секция участвува в окръжния методичен сбор. Всеки член подготви отделна беседа, която изнесе на състоялите се градски и районни сборове с ръководителите на учебните групи за новата учебна година. И секцията по гражданска отбрана подготви специално табло за онагледяване и отчитане работата по изпълнение на новия учебен план. Между активистите са разпределени учебните групи в първичните организации. Те им оказват цялост на помощ.

ВЪПРОС: А как се включват обществените дейци в клубовете?

ОТГОВОР: Цялостната дейност на авто-мото клуба, радиоклуба и стрелковия клуб се ръководи от клубни съвети на обществени начала. Късовълновата секция към радиоклуба, например, организира състезанията по спортния календар, грижи се за поддържането на клубната апаратура и радиостанцията. От началото на годината до сега са направени над 1200 радиовръзки с чужди радиолюбителски станции. Клубът спечели единствената в България диплома на Скандинавските страни.

Другарите от съвета на автомото клуба решиха с доброволен труд да подготвят материалната база за учебна и състезателна дейност. Методическата секция подготви програми те за обучаване на мотористи сформира курс за съдии по мотоциклетизъм и т. н. Председателят на секцията Атанас Филипов, който е правоспособен инструктор, ръководи на обществени начала курс за мотористи с 30 участници.

Много са и ръководителите на учебни звена в първичните организации, които не жалят времето си, за да обучават работниците и служителите по отбранителните дисциплини.

ВЪПРОС: Организирате ли срещи с активистите?

ОТГОВОР: Традиция е за нас един път в месеца да свикваме съвещание с председателите на първичните организации и активистите към комитета. Те са много полезни. Обменя се положителният опит, отстраняват се слабостите, дава се информация за най-близките задачи. Така стотиците наши помощници живеят със задачите, които стоят пред цялата организация.

МЛАДАТА СМЯНА

Миналата година юношеският отбор на „Локомотив“ (ГО) се представи незадоволително. Сега дружеството и секцията по футбол навреме взеха мерки. Резултатите са вече налице. Младите футболисти в срещите си за първенство победиха „Раковски“ (Севлиево) 7:0, „Локомотив“ (Дряново) 2:1. Оня ден те победиха на свой терен и „Академик“ — Свищов със 7:1.

Б. М.

И в удълженото междучасие и в часовете на спортния полудеи, в двора на Първа политехническа гимназия във В. Търново е оживено. В разгара си е първенството по хандбал. Момичетата от IX „д“ клас току-що са спечелили ценна победа. И бързат да споделят радостта си с класния ръководител Богдан Катев.

Снимка: **Ал. ТОШЕВ**

ПРИЗИВ-ОБЕЩАНИЕ

на състезателите от футболния отбор „Етър“ — В. Търново

За да се повиши спортно-техническото майсторство, отборът да завоюва призово място в крайното класиране на Северната „Б“ РФГ, да се издигне идейно-политическото ниво на състезателите, комсомолците и комунистите от футболния отбор на „Етър“ приемат следния призив-обещание.

I. ДОБРОСЪВЕСТЕН ТРУД

1. Всеки състезател да проявява висока съзнателност при изпълнение на трудовите си задължения в предприятието.

2. Постоянство и добросъвестност в учебно-тренировъчната работа и състезанията.

II. ВИСОКО СЪЗНАНИЕ ЗА ОБЩЕСТВЕН ДЪЛГ

1. Всеки състезател да положи максимални усилия отборът да завоюва призово място в крайното класиране.

2. Активно да участвува в обществено-политическия живот.

III. НЕТЪРПИМОСТ КЪМ НАРУШЕНИЯТА

1. Нито едно безпричинно отсъствие и закъснение по време на тренировките и състезанията.

2. Строго и точно спазване на общия тренировъчен режим.

3. Нито един отстранен състезател по време на първенството.

4. Спазване на трудовата дисциплина.

IV. КОЛЕКТИВИЗЪМ И ДРУГАРСКА ВЗАИМОПОМОЩ

1. Да няма в колектива състезател без да е усъвършенствувал своята професия.

2. Трима състезатели да завършат вечерна гимназия, като по този начин да няма състезател без средно образование. разование.

3. Колективът да създаде условия най-малко 5 души да завършат висше учебно заведение.

4. Поемане шефство над юношеския отбор.

V. ХУМАННИ ОТНОШЕНИЯ И УВАЖЕНИЕ КЪМ ЧОВЕКА

1. Да изградим другарски отношения между нас.

2. Уважение към противниковите състезатели и съдиите.

VI. НЕПРИМИРИМОСТ, КЪМ НЕСПРАВЕДЛИВОСТТА, НЕЧЕСТНОСТТА, КАРИЕРИЗМА, ЛЕНТЯЙСТВОТО И КОРИСТОЛЮБИЕТО

1. Нито един състезател да не прикрива грешките на другаря си.

2. Да не използува футбола като средство за препитание, а като голямо обществено задължение.

Поемайки този почин-обещание, ние, състезателите от дружество „Етър“ — В. Търново, се задължаваме да издигнем футбола в нашия град на подобаващо ниво.

Призоваваме спортистите от окръга и страната да последват примера ни.

Призивът-обещание е обсъден от целия отбор

в-к „БОРБА“
стр. 4, бр. 119, 3. X. 1963 г.
21 301

ИЗ ЗАЛИТЕ НА СЪДА

Поуката

—Признава подсъдимите Димитър Димитров Узунов, Иван Михайлов Иванов, Иван Трендафилов Иванов и Ненко Ненков Ненков, всички от с. Стражица, Великотърновски окръг, за виновни, че на 26 май 1963 година на стадиона в с. Стражица са имали непристойно поведение, като нанесли безпричинно побой на футболния съдия Иван Петров Георгиев от гр. В Търново поради което и на основание чл. 283 ал. I от Наказателния кодекс ги осъжда. . .

Присъда! Логичен резултат на едно престъпление. Извършиха го хора, които друг път не бяха нарушавали закона, не бяха достигали до скамейката на подсъдимите. И то не през нощта, не в „потайна доба“, скрити от очите на околните. Станаха престъпници там, където хиляди бяха дошли да се отморят. Да се любуват на футболната игра.

Футболни страсти! Вредна запалянковщина! Колко много е писано? Колко остри предупреждения към състезатели и зрители? Наказания с лишаване от домакинство, от състезателни права?! А има хора, които не си вземат бележка, не желаят да се съобразяват с обществения ред, считат, че стадионът е място извън законите на страната.

— Долу съдията! Рефере, прави си сметката!

Дали и ние не сме чували подобни гласове?

Така станало и в Стражица. Още по време на срещата „Левски“ — „Д. Генков“ с. Поликраище Ненков, пък и останалите подсъдими, негодували бурно от ръководството на съдията. Един правилно отменен гол към края на срещата, вкаран с ръка, се оказал достатъчен повод. Заканите се превърнали в дела. В саморазправата със съдията участвували и четиримата подсъдими.

А ето истината за този „злополучен гол“. Свидетелите Гиргинов, председател на местния народен съвет, състезателят Добри Гецов и много други, са категорични: „Топката бе вкарана с ръка. Правилно не бе признат гол.“ И ето, че неразбирането на правилата, невъздържаността, довеждат до печален резултат.

Идва и наказателното преследване. Обвинителен акт на прокурора, съд. Защото са нарушени грубо правилата на социалистическото общежитие, защото е извършено престъпление.

Наказателно дело от общ характер № 112 от 1963 година на Горнооряховския народен съд. Неотдавна и Окръжния съд каза думата си по него. Димитър Узунов и Иван Михайлов ще изтърпят по три месеца лишаване от свобода. Останалите двама — Ненков и Трендафилов, са осъдени също по на три месеца лишаване от свобода, но изтърпяването на наказанието е отложено с тригодишен изпитателен срок. Всички заедно ще заплатят на съдията претърпените материални и неимуществени вреди.

Кориците на делото са затворени. Присъдата на съда е добила законна сила. Но в делото има и едно писмо. Написано от следователя Ангел Ганев до Окръжния съвет на БСФС. Да се забрани продажбата на алкохолни напитки около стадионите, да се организират курсове със състезатели и зрители за изучаване правилата на футболната игра. . . В съдебната практика тия писма се наричат „сигнални“.

Наистина, тревожен сигнал е проявата, предмет на делото. Проява чужда, несъвместима с нашия морал. Осъдиха я всички в Стражица. Порицаха виновните. Този сигнал трябва да вдигне на крак цялата общественост! Хулиганите нямат и не могат да имат място на стадионите в окръга!

Нека им покажем това!

„КАТЕГОРИЧНИЯТ“ СЪДИЯ

Кар. П. БОР

— ЗАТОВА, ЧЕ КОНТУЗИ ЧЕТИРИМА ИГРАЧИ, ЧЕТИМА ИЗВАДИ ОТ ИГРА И НА ВРАТАРЯ СПУКА ГЛАВАТА, ТИ ПРАВЯ ПЪРВО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ! . .

МАЛКА ОБЯВА

Продавам „Панония“, кощ, „Вятка“: „Страшин“ 1 об, В. Търново.

ДЪРВОДЕЛСКА ТПК „НОВОСТРОИ“
ГОРНА ОРЯХОВИЦА
ТЪРСИ
РАБОТНИЦИ-МЕБЕЛИСТИ от трети разряд нагоре
Справка: канцеларията или тел 41-07 и 45-98
3—2